

ಬರೆದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಗಳಿವೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ
ಮತ್ತೆ ಬರೆಯಿರಿ. ಒಂದು ಬರೆಯುವಾಗ ನೀವು ಅಟ್ಟಿಸ್ತೇ
ಹೆಸರು ಬದಲಿಸರೋಕಿತ್ತು. ಅದರೆ ನೀವು ನಮ್ಮದೇ
ಹೆಸರನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮದೇ ಕಥೆ ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ,
ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ನಿಜವನ್ನೇ ಬರೆಯಬೇಕಿತ್ತು ಅಷ್ಟೇ.

‘ಹಾಗೆ ಯಾರ ಪುರಿತೂ ಇದಮಿಥಂ ಎಂದು
ಬರೆಯಲಾಗದು, ಬರೆಯಬಾರದು, ಬರೆಯಲಾರೆ
ನಾನು, ಮೊದಲಿಗೆ ಅದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿ’.

‘ಹಾಗೇ ಅಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದರೆ ಈಗ ನಾನೇ
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನೇ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜ ಬರೆಯಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಈ ಕಥೆ
ಓದಿ ಬಹಳಪ್ಪು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರಬೇಕಲ್ಲ?’

ಅವಳ ಮಾತು ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ಇಂಥಾ ಪ್ರೇಮಿಗಳು
ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರಾ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು
ಬಹಳಪ್ಪು ಜನ ಕೆಲ್ಲಿದ್ದರು. ಎಂಥಾ ಜಂದನೆಯ
ಸಂಬಂಧ ಅವರದ್ದು. ಅದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೀಗಿರಲು
ಸಾಧ್ಯವೇ ಅಂತಲೂ ಕೇಳಿದ್ದರು. ಅದರೆ ಅಪ್ಪೆಲ್ಲವನ್ನೂ
ಅವಳ ಚೊತ್ತೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದೇನೂ ನನಗನಿಸಲಿಲ್ಲ.
‘ಯಾವಾಗಿನಂತೆ ಇದಕ್ಕೂ ಒಂದೆರಡು ಒಳ್ಳಿಯ
ಮಾತುಗಳು, ಕೆಲವು ನೆಗಡಿವೋ ಕ್ರಿಕೆಸಿನಮ್ಮೊ ಬಂತು, ಅದು
ಇರುವುದೇ, ಅದರಲ್ಲಿನಿದೆ, ನಾನು ಯಾವುದನ್ನೂ
ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ’

‘ಇಂದ್ರೋ ಸೌಂಡ್ರೋ ಫೇರೋ, ಇರಲಿ ಈ ಭಾಗವನ್ನೊಮ್ಮೆ
ಕೇಳಿ, ಇದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ.:

ಅವರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೇಗೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ,
ಆಕಾಶ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದಂತೆ. ಭೂಮಿಯ
ಹರವಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಚಾಚಿಕೊಂಡ ಆಗಸ ಇರುಳಿನಲ್ಲಿ
ಕತ್ತಲನ್ನೂ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಸೂರ್ಯನ
ಬಿಸುವನ್ನೂ ನಕ್ಕರೂ ಹೂಗಳನೂ ಮುಂಡಿ, ಮಳೆ ಸುರಿಸಿ
ಮಿಯಿಸಿ, ಗಾಲ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಒರಸಿ, ಮಂಜಿನಲ್ಲಿ ತೋಯಿಸಿ
ಎಪ್ಪೆಲ್ಲ ಮುದ್ದುಗರೆಯತ್ತಾನೆ... ಭೂಮಿಯೋ... ಅವನ
ಪ್ರತಿ ವರಸೆಗೂ ಎದೆ ತೆರೆದು ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವಲೀಗೂ
ಅದೆಪ್ಪು ರೂಪ! ಹಸಿರು, ಮುನಿಸು, ಬರಡು ಬಂಜಿತನ,
ಅವೇಶ, ಮೌನ ...ಅದೆಲ್ಲವೂ ಆಗಸಕ ಸಮೃತವೇ.
ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ. ಪರಸ್ಪರ ದೂರುಗಳೇ
ಇಲ್ಲದವರು, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹತ್ತಿರವಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರಿಬ್ಬರು
ದೂರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಚೊತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ
ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬಿರಿಗೆ ಯಾವ ಒಡತನದ ಬಿಗಿಯಿರಲಿಲ್ಲ

